

t. I Kommuner, i hvilke hidtil nedsatte Nævn i Medfør af foranstaaende Bestemmelse ophører at bestaa fra 1. Juli 1922, kan Kommunalbestyrelsen vedtage, at der henholdsvis for Beboelseslejligheder og for Forretningslokaler indtil 1. Juli 1923 ikke maa finde Lejeforhøjelse Sted for saadanne Lejligheder eller Lokaler, som har været omfattet af fornævnte Lovs Afsnit I.

§ 2.

Gyldigheden af Bestemmelserne i fornævnte Lovs Afsnit III (Forbud mod Nedrivning m. m.) og IV (Skattelempelser) samt §§ 45—49 og 50, 2det Stykke, forlænges indtil 1. April 1923.

De i Medfør af Lovens §§ 36 og 38 meddelte Tilladelser vedbliver at have Gyldighed indtil 1. April 1923.

Naar en Kommunalbestyrelse har godkendt Nedrivning eller Ombygning af en Ejendom, kan Huslejenævnet ikke vægre sig ved at godkende de til Foranstaltningens Udførelse nødvendige Opsigelser, for saa vidt der ved Foranstaltningen ikke sker væsentlig Forringelse af Boligforholdene, og der derhos skaffes de paagældende Lejere anden passende Bolig.

§ 3.

For saa vidt en Kommune med Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, at disse Personer i forsørgelsesretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1922. Loven gælder til den 1. Maj 1923.

De ved denne Lov hjemlede nye Bestemmelser i Forhold til den tidligere Lov finder Anvendelse, naar vedkommende retstiftende Kendsgerning — derunder Opsigelser, Overenskomst om Lejeforhøjelse, Ejeres Begæring om Forhøjelse eller nyt Lejemaals Indgaaelse — er indtraadt den 5. April 1922 eller senere.

J. Jensen-Klejs.

Gerhard Nielsen.